

Літо промайнуло із такою швидкістю, що у більшості студентів навіть не встигло з'явитися бажання знову завітати до лекційної аудиторії. Не зважаючи на це, ми сумлінно готуємось до першого учбового дня: уважно переписуємо розклад, купуємо нові яскраві зошити, пригадуємо імена шановних викладачів яких одногрупників. Кожного першого вересня ми намагаємось розпочати нове правильне життя: не запізнюватися на першу пару, писати конспекти, не прогулювати лаби та в кінці-кінців скласти сесію на стипендію! Чи судиться цім мріям стати реальністю залежить лише від тебе. Головне, щоб бажання не зникло до кінця тижня =)))

Редакція "Студпульс" бажає всім студентам натхнення, наснаги та творчих успіхів у новому навчальному році!

Першокурсник

2009

Вони такі засмагли, зі свіжими обличчями та великим бажанням навчатися. Знайомтеся, наші першокурсники. Ми вирішили у них дещо запитати:

1. Чому ти вступив саме до НТУУ «КПІ»?
2. Чим тебе привабив ІФФ?
3. А чому саме твоя кафедра?
4. Як ти вважаєш, чим відрізняється навчання в університеті від навчання в школі?
5. Які в тебе є захоплення?
6. Що ти побажаєш своїм колегам-першокурсникам?

Дмитриченко Олег, ФМ-91

1. Я приймав участь від НТУУ «КПІ», по типу МАНУ (Мала Академія Наук України). Мені сподобалося оточення, обстановка.
2. Цей факультет мені дуже добре представили і мені сподобалось.
3. Бо я дізнався, що саме на цій кафедрі дають найкращі знання і студенти мають багато можливостей.
4. Я думаю, що буде складніше, в принципі. Треба бути більш самостійним, бо ми живемо в іншому місті.
5. Я затрудняюся відповісти. Думаю, тут вони у мене з'являться.
6. Удачі, наснаги в навчанні. Також хочу побажати, щоб вони навчилися добре відпочивати і відпочивали, а не тільки навчались. Бо навчання навчанням, а без відпочинку теж не можна.

Застеба Антон, ФЛ-91

1. Бо це дуже престижний ВНЗ.

2. Я пройшов на ІФФ по балам.
3. Мені сподобалась ця спеціальність і мені захотілося тут навчатися.
4. У школі вчителі тебе контролюють, а тут ти в своїх руках, сам собі хазяїн.
5. Футболом та легкою атлетикою.
6. Щоб вони навчалися, а не гуляли і пропускати заняття.

Павлюк Оля, ФТ-92

1. Я вважаю що це найоптимальніший варіант.
2. У мене на ІФФ навчався брат і я, можна сказати, пішла по його стопам.
3. Знову ж таки, тут навчався мій брат, і я знаю, що це таке
4. Це самостійне життя, немає поряд мами, тата.
5. Я довгий час плела з бісеру.
6. Терпіння. Добре навчатися, щоб отримувати стипендію і допомагати батькам.

Прокопенко Наталія, ФК-92

1. Я вступала від МАНУ.
2. Бо всі роботи проводилися саме на ІФФ.
3. Бо я із самого початку хотіла саме на цю кафедру.
4. Серйозністю. Все нове, таке захоплює.

5. Кресленням.
6. Терпіння, щоб добре навчалися, отримували стипендію.

Воробйова Оля, ФС-92

1. Університет є дуже престижним, дуже багато спеціальностей і можна вибрати саме те, до чого, як то кажуть, душа лежить.
2. По-перше, було представлено дуже багато інформації про цей факультет. По-друге, описали майбутні перспективи та можливості.
3. Знаєте, я зустріла викладача з кафедри ФХОТМ і він мені здався дуже хорошим і розумним, з'явилася довіра до нього і я вирішила, що це саме те, що мені потрібно.
4. Більше відповідальності. Повинно бути більше самовіддачі. В університеті ти працюєш на себе, а в школі намагаються зробити так, щоб ти працював.
5. Мені подобається самодіяльність. Я люблю співати, танцювати. Займалася художньою гімнастикою. Граю на гітарі.
6. Не лінуватися, не журитися, трудитися, навчатися!

Наші першокурсники сповнені оптимізмом та бажанням пізнати щось нове. Тож побажаємо їм, щоб вони зберегли цей настій аж до закінчення шостого курсу і завжди та всюди були найкращими! Ні пуху, ні пера!

Перші викладачі

Всі ми люди і всі ми різні. І щоб не говорили про викладачів, а вони як не дивно теж люди. В кожного з них своя система оцінювання студентів, свої методи покарання, неповторна міміка, крилаті вирази і звісно своя «точка кипіння» до якої краще не доводити. Зупинимось на деяких викладачах, які будуть вершити долю стипендії першокурсників.

Доній Олександр Миколайович

Якщо вам набридла просто писанина без замислення над написаним, приходьте на лекції до Донія Олександра Миколайовича. Тут ви не тільки добре зрозумієте сказане і записане, що на перший погляд дуже непросто, але й поповните свій лексикон дуже цікавими афоризмами та фразами, дізнаєтесь, чому число π дорівнює саме 3,14 (не з математичної точки зору але з використанням математики) та познайомитесь з поняттям «лояльний викладач». Головне, чого робити не варто: байдикувати, розмовляти, грати в карти тощо, бо у нього дуже добра пам'ять на обличчя.

Нарисна геометрія. Злобіна В.С. Однозначної характеристики дати

Злобіна Валентина Семенівна

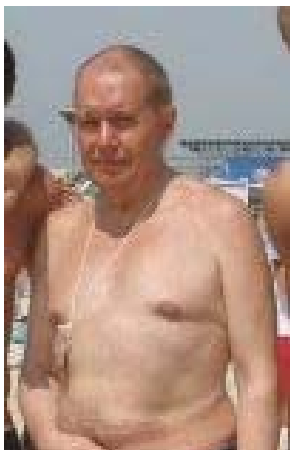
неможливо. В одних немає проблем з цим предметом, а інші ламають голову, як його здати. Якщо добре зарекомендувати себе то, можливо, проблем і не буде. На цьому предметі завжди треба бути готовим до несподіванок.

Хімія. Матяшов В.Г. Цей викладач Матяшов Володимир Георгійович

знає положення напам'ять і не на крок не відходить від нього. Якщо пара закінчується в 15:50, навіть і не мрійте що він вас відпустить раніше. Запізнюючись на лекцію – не пустить. Відмічає після першої півпари, що іноді рятує. Має безліч цікавих фраз для студентів: «..Гоніш... ти лошадок», «О, а ти тут лоханувся» і т.д. Чотири або навіть п'ять отримати можна (особливо дівчатам у міні).

Вища математика. Для груп ФМ, ФА, ФТ – Горбачук Володимир Мирославович ста-

Горбачук Володимир Мирославович

не особливим викладачем. Усмішка не сходить з його обличчя щоб не сталося. Має звичку перевіряти домашню роботу на кожній парі. На лекціях дуже енергійно працює крейдою і мочалкою, що іноді студенти нічого не встигають записувати, але згодом все налагоджується. І тут не обходиться без цікавих висловів: «Вам мабуть заважає книжка на якій ви сидите», «Щось тут негарно з арифметикою». Екзамени здаються дуже весело. Четвірку отримати важкувато.

Цей викладач поки що не буде вести у вас лекції чи практики, але він буде відігравати дуже

Дудка Олександр Іванович

важливу роль у вашому студентському житті. Це заступник декана з виховної роботи, кандидат технічних наук, доцент Дудка Олександр Іванович. Людина, яка як ніхто, слідує за дисципліною та успішністю наших студентів. Олександр Іванович завжди вислухає вас і, звичайно, намагатиметься допомогти. Отож, це найперша людина на факультеті, з ким просто необхідно бути в добрих стосунках.

Гуртожиток. Життя у гуртожитку - це Шаміна Олена Юріївна

теж важливий предмет студентського життя. Головним викладачем цієї дисципліни для вас, любі першокурсники, стане чарівна королева нашої "десятки", неповторна та незабутня - Олена Юріївна. Шлях до її серця лежить через вчасно сплачене проживання у гуртожитку, відсутність конфліктів з сусідами, вахтерами та СБ-шниками, а ще краще - наявність київської прописки. Хтось її поважає, хтось - боїться, але якщо плануєте пожити в гуртожитку подовше, то краще її просто полюбити.

Не такий страшний вовк, як його малюють. Тож, до поради відноситись треба з адекватністю. Перший курс завжди найважчий, бо він пілотний. Просто пам'ятайте - не ти перший, не ти останній. Через це випробування пройшли мільйони студентів до нас. А якщо ти ламаєшся ще на першій сесії - то справа далеко не у поганому викладачі-деспоті, що ніяк не хоч ставити омріяну трійку. Справа в тому, що студент не ходить на пари, має стерильний мозок та неадекватну поведінку.

Мінімум, який треба мати для успішної здачі іспиту або заліку досить нескладний: повний конспект (бажано власний), вчасно (!) відпрацьовані лаби та повага до свого викладача. Крім цього, не полініуйтеся вивчити не тільки прізвище, а й ім'я та по батькові вашого наставника.

Щиро бажаємо успіхів на ниві знань!

Доброзичливий старший курс

"Політехнік"

Після скаженої сесії, недоспаних ночей та нервових напружень виснажений студентський організм тільки мріє про повноцінний незабутній відпочинок.

Засинаючи над недописаним конспектом, я ще у травні вирішила, що цього літа неодмінно вирушу до старенького та добре мені відомого студентського табору "Політехнік".

Час очікування подорожі тягнувся майже вічність. Валізи були спаковані ще за місяць, а план культурно-спортивних заходів розроблявся у перервах між екзаменами.

Нарешті, всі мрії стають реальністю. Найперше, чим зустрічає нас "Політехнік" - ковток свіжого повітря, що переповнює легені та дає можливість дихати вільно. Після буденної метушні, одвічних проблем та набридливих знайомих твоїм життям керує спокій та безтурботність. Відкривається безліч вільного часу для улюблених справ.

Розпорядок дня не міг не радувати своєю насиченістю подій. Навіть довелося встановити нову систему відліку часу. Для нас, студентів, тепер не було 12-ї години дня, чи 16.20, наприклад. Тут час тягнувся від сніданку до обіду, від обіду до вечері. Тому годинники показували: "2,5 години до прийому їжі" або "без 15 хвилин сніданок". І хоча 9-та година ранку - це майже перша пара, проспати на сніданок не наважувався ніхто.

Коли молодий організм підкріпився, можна було займатися і корисними справами: прогулянка на катамаранах по Києвському водосховищу, полювання на польових ящірок та страшних павуків, волейбольні матчі, де команди боролися за додаткову порцію борщу чи булочки. Той, кому на місці сиділося найменше, вирушав у кругосвітню чотирикілометро-

ву подорож до найближчого населеного пункту Глібівка із списком покупок.

Найцікавішим періодом дня завжди залишався вечір, коли на ліс опускалась темрява, дерева огортував густий туман, а купа відважних студентів збиралася біля вогнища, щоб погрітися. В ці вечори від нашого сміху тремтіли сосни та розбігалися їжачки, одяга вбирала в себе аромат диму та хвої, шашлик смакував навіть із підгорівшою шкірочкою.

Саме в такий момент у колі друзів серед чудової природи час летить, немов подих вітру. І чомусь стає так сумно, що на щоді мимоволі з'являється прозора сльозинка, думки відлітають далеко у минуле. Де ж вони ділися п'ять років мого студентського життя? - Промайнули, як той самий вітер, стрімко, рішуче та назавжди.

Вогонь горить яскравим факелом, випускаючи догори тисячі маленьких іскринок. Ще дуже давно люди вигадали повір'я: якщо подивитися на іскринку та встигнути загадати бажання до того моменту, коли вона згасне - бажання неодмінно здійсниться. Мені хотілось тільки одного: назавжди залишитись у цій лісовій казці.

Час дії путівки вичерпався, літо заспішило у теплі краї, до голови повернулися думки про диплом, роботу і навчання - так закінчуються останні студентські канікули.

Єдине, чого так і не вдалося здійснити через холодну погоду - поплавати на морі під сяйвом зірок. Можливо, для когось таке бажання виявиться пусим, проте для мене - це важливий аргумент, щоб повернутися до "Політехніку", адже залишати свої справи недоробленими не припустимо!

Юлія Баранова гр.ФС-41

Сентябрь

*Кудри осени повсюду:
В желтых листиках берёз,
В сладких сахарных арбузах
И в букетах алых роз.
Осень — в утреннем тумане
И в портфелях, полных книг.
Осень даже между нами,
Просто ветер чуть затих.*

Юлія Баранова ФС-41

Поздняя осень

*Часто дождь стучит по крыше,
И природа тяжко дышит,
И, как капельки дождя,
Уж опали листья.
Стало холодно немножко,
Подбегаю вновь кокошку:
“Не вернуся ль соловей?
Нет, не видно средь ветвей”.
Собран с поля урожай
И зима кричит: “Давай!
Собирай уж краски, осень!
Ведь земля мороза просит!”
Нет, не нужны нам холода,
Нам хочется еще тепла!
Ведь должны мы еще помечтать,
В облаках полетать
Под шум дождя,
В конце сентября...*

Викторія Бойко ФС-52

Удачі, першокурсники!

31 серпня 2009 року на Площі Знань КПІ вже за доброю традицією відбулися урочисті збори студентів з нагоди Дня посвяти в першокурсники. День Першокурсника – це день, невід’ємною ознакою якого для старшокурсників та випускників є відчуття дежавю. Адже кожен зі студентів «КПІ» в останні літні години «налякано» зазирає у замочну щілину дверей, які ведуть у напівтемну невідомість майбутньої боротьби за почесне звання випускника. Бо ще не прогризли гранітну стіну науки, щоб побачити, що їх чекає в майбутньому.

Щоб гідно відсвяткувати «день народження» новоспечених студентів, було створено план проведення святкових заходів. Звичайно, були деякі «зупинки», щоб отримати залікові книжки та деякі настанови.

Першокурсники, які вже шикуються поруч із своїми новими одногрупниками. Можливо саме сьогодні зав’яжеться дружба, яка триватиме ціле життя або навіть майбутня подружжя пара. Повітряна куля, котра стояла біля бібліотеки, наводила на роздуми: по суті, кожен студент і є такою кулею, яка може луснути на самому старті, а може й досягнути висот.

До Площі Знань стікалися потоки студентів - згустків енергії, юності, наснаги, потенціалу. Їх представлення було чути, мабуть, на далеку відстань. Літери улюблених факультетів змішувались у гучне звукосплетіння: «РТФІТСММІФАКС...!» Урочисту частину свята було відкрито під бій барабанів дівчат з народного ансамблю «Водограй». Під звуки відомого маршу на площу вийшли юнаки та дівчата в національних українських костюмах – у них в руках Державний прапор України. Лунає український гімн і жовто-блакитний символ України піднімається над площею, щоб вже за мить майорити високо в небі.

Привітальну промову виголосив ректор університету М.З Згуровський. Він щиро привітав нове поповнення Київської політехніки, і висловив надію, що нинішні першокурсники не пошкодують про свій вибір, адже КПІ вважається одним із найкращих ВУЗів в Україні, за 111 років свого існування випустивши понад 200 тисяч інженерів, конструкторів, діячів культури та мистецтва. Він побажав, щоб роки студентського життя були цікавими, незабутніми і натхненими.

Першокурсників та гостей свята вітали: голова Верховної Ради України В.М.Литвин, заступник Міністра освіти і науки України М.В.Стріха та голова колишні випускники КПІ – голова Наглядової Ради Благодійного фонду «Асоціація випускників Київського політехнічного інституту» В.А.Масол, заступник голови КМДА Бас Д.Я., голова секції випускників КПІ в Польщі Я.Фурса.

Після того, як усі гості висловили свої теплі привітання на адресу першокурсників, на площу вийшли ті, ким КПІ може по праву пишатися – це переможці міжнародних студентських олімпіад, змагань з різних видів спорту. За ними на шикарному авто з’явилися Королева КПІ-2009 – Марія Стьопіна та Містер КПІ-2008 Денис Сорока. Наприкінці посвяти було запалено вогонь знань та випущено у небо кульки - КПІ.

Після святкового концерту у Центрі Культури та мистецтв КПІ настав час для справжніх розваг – дискотеки. Молодь віддалась сучасним ритмам, забуваючи про те, що завтра вже вони входять у лабіринт навчання, і якщо у ньому заблукати, то можна бути тяжко пораненим Мінотавром – сесією.

Студентки НТУУ «КПІ» Довгалюк Алла, Погрібна Інна,

studprofkom.ntu-kpi.kiev.ua

Над випуском працювали:

Головний редактор: Тарас Шевчук ФЛ-82

Журналісти: Вікторія Бойко ФС-52, Ігор Дорфман ФА-51, Юлія Баранова ФС-41

Верстка та дизайн: Юлія Баранова

Редакція може не поділяти думку автора статті, проте не може позбавити його права бути почутим.

Ти також можеш приєднатися до редакції "Студпулсу".

Із побажаннями, пропозиціями та критикою звертайся:

тел. 8(097)762-71-38 - Юлія,
8(068)577-52-50 Тарас

julson1@yandex.ru shevchouk@gmail.com
icq: 378-101-303